

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 05.02.2007, sp. zn. 10 To 7/2007, ECLI:CZ:KSHK:2007:10.TO.7.2007.1

Číslo: 1/2009

Právní věta: Jednání pachatele, který v úmyslu neoprávněně vylákat pojistné plnění v rozporu se skutečností předstírá, že v určité době a na určitém místě došlo k pojistné události, a tuto fiktivní pojistnou událost oznámí pojišťovně, vykazuje znaky skutkové podstaty trestného činu pojistného podvodu podle § 250a odst. 1 tr. zák., nikoliv trestného činu pojistného podvodu podle § 250a odst. 2 tr. zák.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 05.02.2007

Spisová značka: 10 To 7/2007

Číslo rozhodnutí: 1

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Pojistný podvod

Předpisy: § 250a tr. zák.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Hradci Králové z podnětu odvolání obžalovaných V. V. a M. T. zrušil rozsudek Okresního soudu v Jičíně ze dne 3. 10. 2006, sp. zn. 8 T 113/2006, a věc vrátil státnímu zástupci k došetření.

Z o d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem uznal okresní soud oba obžalované vinnými trestným činem pojistného podvodu podle § 250a odst. 2, 3 tr. zák. a uložil oběma tresty odnětí svobody v trvání sedmi měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu dvou roků. Dále rozhodl o povinnosti obžalovaných zaplatit na náhradu škody České pojišťovně a. s., P., částky 52 672 Kč obžalovaný V. V. a 63 300 Kč obžalovaný M. T. Podle § 229 odst. 2 tr. ř. byla poškozená společnost odkázána se svým nárokem (správně: se zbytkem svého nároku) na náhradu škody na řízení občanskoprávní.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se obžalovaní uvedeného trestného činu dopustili tím, že dne 2. 2. 2005 kolem 18.35 hod. v katastru obce C. zinscenovali dopravní nehodu osobního motorového vozidla zn. Nissan Primera, které řídil obžalovaný V. V., a osobního motorového vozidla zn. Daewoo Espero, které řídil obžalovaný M. T., a následně dne 3. 2. 2005 uplatnili nárok na plnění z pojistné smlouvy, kdy V. V. byla pojistná událost likvidována a bylo mu přiznáno plnění ve výši 56

900 Kč a M. T. byla pojistná událost likvidována a bylo mu přiznáno plnění ve výši 69 300 Kč, které bylo vyplaceno majiteli vozidla F. Š., otci obžalovaného M. T., a to ačkoliv bylo posléze zjištěno, že k dopravní nehodě a poškození vozidel nemohlo dojít způsobem, který byl oznámen, přičemž způsobili České pojišťovně a. s., P., škodu v celkové výši 126 200 Kč.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání oba obžalovaní, kteří svá odvolání zaměřili proti výroku o vině a odůvodnili je prostřednictvím svých obhájců.

Obžalovaný V. V. namítl, že byli se spoluobžalovaným nepříliš zkušenými řidiči a na kluzké vozovce si nemohli dovolit jakoukoliv manipulaci, natož inscenaci nehody vozidel. V řízení bylo vyslechnuto několik svědků, o jejichž věrohodnosti nelze mít pochybnost, a to policisté Ř. a K., kteří neuvedli žádné okolnosti zpochybňující výpovědi obžalovaných, a totéž platí o výpovědi svědka P. S., jemuž obžalovaný V. V. volal po dopravní nehodě, aby jej odtáhl, a který potvrdil, že na místě nehody byly střepy. Napadený rozsudek vychází pouze z hypotetického znaleckého posudku a rozsudek tak není založen na skutečnostech, které by vylučovaly pochybnost o vině (odvolatel v této souvislosti cituje rozhodnutí Nejvyššího soudu č. 14/1964 Sb. rozh. tr.). Odvolatel navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a zprostil jej obžaloby.

Obžalovaný M. T. namítl, že okresní soud opřel své rozhodnutí o závěr znaleckého posudku a nevypořádal se s výpověďmi svědků, kteří potvrzovali obhajobu, a to likvidátora pojišťovny svědka K., policistů Ř. a K. i svědků S. a M. T. Okresní soud také pominul povětrnostní situaci, kdy v důsledku silného větru vířil napadaný sníh a neuchovaly se tak úlomky skla a plastů, neboť byly rozfoukány a zaváty sněhem, stejně jako stopy dopravní nehody. Znalec při simulaci zpracované počítačovým programem nezohlednil extrémní povětrnostní situaci. Ve druhé variantě v příloze č. 2 sice uvažoval s přímým směrem vozidla Nissan, ale nevzal v potaz snahu obžalovaných se vzájemně vyhnout, čímž došlo k chybnému zadání úkolu pro počítač. Odvolatel dále uvedl, že na místě nedošlo k vytékání jakékoliv tekutiny z motoru vozidel. Ta jsou dosud neopravená a lze i dodatečně zjistit, že nenastalo takové poškození motoru, aby došlo k úniku oleje. Nelze tudíž tvrdit, že vozidla byla na místo dopravena až po havárii v jiném místě. K inscenaci dopravní nehody odvolatel neměl motiv, pojišťovna vyplatila vlastníku vozidla panu F. Š. nižší částku, než byla hodnota vozu. Stěží by stihl zinscenovat opakování nehody, poškodil-li by vůz v jiném místě. Navíc se spoluobžalovaným se v podstatě neznali a nedokázal by zorganizovat v krátké době opakovanou nehodu, resp. pojišťovací podvod s člověkem, ke kterému nemohl mít bližší vztah. Odvolatel navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a zprostil jej obžaloby.

Z podnětu podaných odvolání přezkoumal krajský soud podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a to zejména z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláními vytýkány, přihlížel, pokud měly vliv na správnost výroků rozsudku.

Odvolací soud zjistil, že soud prvního stupně, který do výroku napadeného rozsudku přejal (s výjimkou nepatrné úpravy výše škody) znění žalobního návrhu včetně právní kvalifikace skutku, aniž by mimo jiné řádně přezkoumal zákonnost provedeného přípravného řízení, nepostupoval správně. Tím, že si ze skutkového a zejména právního hlediska neujasnil žalovaný skutek a právní kvalifikaci a jejím odůvodněním se vlastně vůbec nezabýval, ponechal bez povšimnutí podstatnou procesní vadu, k níž došlo již při zahájení trestního stíhání, kdy skutek byl chybně právně kvalifikován a nedostatečně popsán z hlediska záruk řádného objasnění věci a zajištění práva obžalovaných na obhajobu. K objasnění právě řečeného je nutno nejprve se zabývat podstatou posuzovaného skutku a jeho právní kvalifikací.

Ustanovení § 250a tr. zák. o pojistném podvodu (které je pro účely tohoto rozhodnutí v souladu s převažující rozhodovací praxí soudů považováno za speciální ve vztahu k obecnému ustanovení § 250

tr. zák. o trestném činu podvodu) obsahuje v odstavcích 1 a 2 dvě samostatné základní skutkové podstaty. První z nich naplní ten, kdo při sjednávání pojistné smlouvy nebo při uplatnění nároku na plnění z takové smlouvy uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí. Trestný čin podle druhé z těchto skutkových podstat spáchá ten, kdo úmyslně vyvolá pojistnou událost, nebo kdo stav vyvolaný pojistnou událostí udržuje v úmyslu zvýšit vzniklou škodu. Objektem obou těchto skutkových podstat je zájem na ochraně pojistných vztahů, upravených do 31. 12. 2004 v hlavě patnácté osmé části zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, a s účinností od 1. 1. 2005 zejména zákonem č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě. Protože jde o samostatné skutkové podstaty, byť vzhledem ke shodnému objektu zařazené do jednoho ustanovení zvláštní části trestního zákona, nelze podmínky stanovené v jedné z nich uplatňovat při použití druhé z nich. Obsahem každé z těchto skutkových podstat je rozdílné jednání pachatele. Úmyslným vyvoláním pojistné události je takové jednání pachatele, kterým úmyslně způsobí konkrétní skutečnost, ze které vzniká povinnost pojistitele poskytnout plnění. Jako příklady uváděné v teorii i vyskytující se v konkrétních rozhodnutích soudů lze uvést případy, kdy pachatel záměrně havaruje s pojištěným automobilem, kdy proražením hráze rybníka způsobí zatopení pojištěné nemovitosti nebo způsobí za pomoci trhavy výbuch a poškození pojištěné věci, kdy záměrně způsobí dopravní nehodu, aby mohl uplatnit pojistné za nepravdivě uvedené větší množství údajně přepravovaného materiálu atd. Takové jednání sice nemá charakter skutečné pojistné události a nárok na pojistné plnění z ní od počátku vůbec nevznikl (a proto také zde nemá právní význam otázka, zda výše podvodně uplatněného pojistného plnění skutečně odpovídá výši škody, která měla být fingovanou pojistnou událostí způsobena), avšak společně mají tyto případy to, že pachatel událost vyvolá, tedy způsobí objektivní reálný děj, který by jinak měl znaky pojistné události. Udržováním stavu vyvolaného pojistnou událostí se pak rozumí takové jednání pachatele, kterým pojistnou událost, která nastala bez jeho přičinění nebo jeho nedbalostním jednáním, resp. důsledky této pojistné události prodlužuje nebo rozvíjí. Naproti tomu ustanovení § 250a odst. 1 tr. zák. dopadá (mimo jiné) na případy, kdy pachatel při uplatnění nároku na plnění z pojistné smlouvy uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo podstatné údaje zamlčí. Jako pomocného prostředku k tomuto jednání může použít to, že v rozporu se skutečností předstírá, že v určité době a na určitém místě došlo k pojistné události, případně usiluje o podepření tohoto nepravdivého tvrzení získáním určitých dokladů či svědectví o takto předstírané pojistné události, například zdokumentováním ve skutečnosti neproběhlé, fiktivní dopravní nehody policejními orgány. A to je právě podstatou toho, co bylo ve zde posuzované věci v průběhu celého trestního stíhání obžalovaným kladeno za vinu s odvoláním na znalecký posudek, podle něhož se deklarovaná dopravní nehoda v daném místě a době vůbec nestala. Podobné případy jsou i v judikatuře soudů řešeny jako trestný čin pojistného podvodu podle § 250a odst. 1 tr. zák., event. podle odst. 3 a násl. tohoto ustanovení (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. [8 Tdo 6/2006](#), [8 Tdo 664/2006](#), [8 Tdo 925/2006](#), [6 Tdo 895/2006](#), i rozhodnutí [7 Tdo 580/2002](#), publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 29/2003). V rozhodnutích soudů bývá například pachateli kladeno za vinu spáchání trestného činu pojistného podvodu podle § 250a odst. 1 tr. zák. tím, že v konkrétní době na konkrétním místě u konkrétní pojišťovny uvedl v oznámení pojistné události, že v určité době na určitém místě určitým způsobem havaroval s osobním vozidlem, přestože k takto popsané dopravní nehodě nedošlo, případně že vzhledem k tomuto oznámení mu bylo na základě konkrétní pojistné smlouvy vyplaceno určité pojistné.

Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozsudku, obdobné jednání kladl okresní soud za vinu obžalovaným. Současně však z výroku napadeného rozsudku - zejména z jeho právní věty - vyplývá, že jim kladl za vinu reálné vyvolání pojistné události. Proto je napadený rozsudek vnitřně rozporný a nepřezkoumatelný. Skutková zjištění jednak nejsou dostatečně jasně vyjádřena, jednak jim neodpovídá právní kvalifikace skutku. Ve skutkové větě výroku napadeného rozsudku je obžalovaným především kladeno za vinu, že dopravní nehodu zinscenovali. Z odůvodnění rozsudku však vyplývá, že okresní soud tímto poměrně nejasným termínem „zinscenovali“ rozuměl to, že obžalovaní dopravní nehodu v rozporu se skutečností předstírali, neboť jestliže okresní soud

bezvýhradně vycházel ze závěrů zmíněného znaleckého posudku, k dopravní nehodě nejen že nemohlo dojít způsobem, který byl oznámen, ale nedošlo k ní v uvedené době na uvedeném místě vůbec - na místě nebyly žádné stopy dopravní nehody, přinejmenším vozidlo Nissan, spíše však obě vozidla musela být na místo údajné dopravní nehody dopravena jiným způsobem. Pak ovšem postrádá podkladu závěr okresního soudu vyjádřený ve výroku napadeného rozsudku, že obžalovaný V. V. vozidlo Nissan řídil, neboť tím by bylo (v rozporu se závěry znalce) vyjádřeno, že na místo údajné dopravní nehody s vozidlem skutečně přijel. Podstatné ale je to, že samotné „zinscenování“ dopravní nehody v uvedeném smyslu by nenaplněovalo znaky žádného trestného činu. Jádrem výroku o vině tedy je, že obžalovaní následně uplatnili nárok na plnění z pojistné smlouvy, respektive že nehodu „zinscenovali“ s úmyslem vylákat takové plnění. I pokud pomineme, že z tohoto hlediska výrok o vině postrádá údaje o místě spáchání činu (kde byl nárok uplatněn), o tom, z jaké pojistné smlouvy bylo plnění uplatněno, kdo ho uplatnil (v usnesení o zahájení trestního stíhání se uvádí, že to byl pouze obž. V.) a kdy bylo pojistné plnění vyplaceno (okamžik vzniku škody), nejpodstatnější vadou je, že ve skutkové větě výroku o vině chybí jasné vyjádření toho, že nárok byl uplatněn neoprávněně, právě na základě předstírané dopravní nehody. Formulace výroku o vině by totiž nevylučovala možnost, že obžalovaní sice „zinscenovali“, tedy předstírali a naaranžovali dopravní nehodu v uvedené době a na uvedeném místě a takto ji i oznámili policii, avšak posléze - například proto, že se zalekli možných důsledků podvodného jednání - uplatnili (resp. obž. V. uplatnil) nárok na plnění z pojistné smlouvy již pravdivě, tedy tak, že to odpovídalo skutečným okolnostem vzniku škody na vozidlech (kterážto škoda je zřejmá a nějakým způsobem k ní dojít bezpochyby muselo). Tím se dostáváme k otázce výše škody v případě právní kvalifikace jednání obžalovaných podle § 250a odst. 1 tr. zák. Tato otázka bude pojednána níže. Na tomto místě lze konstatovat, že všechny zmíněné vady rozsudku vyplývají právě z neujasnění podstaty skutku a jeho právní kvalifikace. To vedlo současně k omezení práv obhajoby, neboť obžalovaným nemohlo být v průběhu trestního stíhání dostatečně jasné, co přesně je jim vlastně kladeno za vinu - zejména zda to, že popsanou pojistnou událost vyvolali, tedy že ji skutečně způsobili (proti čemuž se hájili tím, že ji opravdu způsobili, ale z nedbalosti obž. V.), anebo to, že ji nevyvolali, protože k ní v jimi tvrzené podobě, v uvedeném čase a na uvedeném místě vůbec nedošlo (krajský soud zde neuvažuje možnost, že obžalovaným bylo kladeno za vinu, že pojistnou událost skutečně vyvolali, ale konkrétně jindy, jinde a jinak, neboť takové možnosti nenasvědčuje žádný náznak v napadeném rozsudku, v obžalobě ani v usnesení o zahájení trestního stíhání). Tato okolnost přitom mohla mít pro taktiku obhajoby zásadní význam. V judikatuře Ústavního soudu ČR i obecných soudů je přitom zdůrazňováno, že požadavek na řádné sdělení obvinění je odůvodněn zejména potřebou zajistit obviněnému možnost řádného uplatnění práva na obhajobu. Obviněný musí mít možnost vyjádřit se a vést svou obhajobu ve vztahu ke všem stránkám skutkové podstaty trestného činu, jehož spáchání je mu kladeno za vinu (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 26. 4. 2001, sp. zn. [11 Tz 55/2001](#)). Je nezbytné, aby ve sdělení obvinění (v usnesení o zahájení trestního stíhání) byly alespoň tvrzeny takové skutečnosti, které odpovídají všem zákonným znakům trestného činu. Na to pak navazuje právo obviněného na obhajobu. Obviněnému musí být umožněno obhajovat se proti takovému obvinění, z kterého je jasné, jaké konkrétní skutečnosti naplňující znaky trestného činu se mu kladou za vinu (rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2001, sp. zn. [7 Tz 125/2001](#)).

Popsanou vadu je tudíž nutno kvalifikovat jako podstatnou vadu procesní, která se táhne celým tímto trestním stíháním a má svůj původ již v usnesení o zahájení trestního stíhání. Zde byl skutek obou obžalovaných rovněž právně kvalifikován jako trestný čin pojistného podvodu podle § 250a odst. 2, 3 tr. zák. a popsán byl tak, že v uvedeném čase a místě obžalovaní „společně zinscenovali dopravní nehodu mezi os. mot. vozidlem zn. Nissan...které řídil V. V., a os. mot. vozidlem Daewoo...které řídil M. T., když touto dopravní nehodou měla být způsobena škoda..., následně dne 3. 2. 2005 V. V. uplatnil škodu vzniklou na jeho vozidle Nissan Primera u České pojišťovny a. s., kdy tato byla likvidována a jmenovanému bylo přiznáno z havarijního pojištění vozidla plnění ve výši 56 672 Kč, a téhož dne V. V. uplatnil rovněž u České pojišťovny a. s. škodu vzniklou na vozidle Daewoo Espero,

kdy tato byla likvidována a plnění ve výši 69 300 Kč bylo přiznáno z povinného ručení vozidla Nissan Primera a bylo vyplaceno majiteli vozidla Daewoo Espero p. F. Š..., tedy společným jednáním způsobili škodu České pojišťovně a. s. ...ve výši 125 972 Kč“. Jak vidno, i když je popis skutku v usnesení o zahájení trestního stíhání v některých směrech přesnější (pokud jde o pojistnou smlouvu, obě plnění proběhla na základě pojistné smlouvy), vykazuje obdobné vady jako žalobní návrh a výrok rozsudku, které již byly zmíněny a které vedly k tomu, že v důsledku chybné právní kvalifikace a nejasnosti skutku neodpovídalo usnesení o zahájení trestního stíhání požadavkům ustanovení § 160 odst. 1 tr. ř. ve smyslu konstantní judikatury obecných soudů i Ústavního soudu ČR. Právě sdělením obvinění podle § 160 tr. ř. je přitom realizována zásada řádného zákonného procesu uvedená v čl. 8 Listiny základních práv a svobod. Kromě již výše uvedeného je třeba zdůraznit, že zejména ve vztahu ke vzniku škody není v usnesení o zahájení trestního stíhání vyjádřena subjektivní stránka činu. V usnesení o zahájení trestního stíhání přitom musí být popsány okolnosti skutku rozhodné pro jeho posouzení z hlediska všech znaků skutkové podstaty trestného činu, který je v něm spatřován, tedy i subjektivní stránky. Chybí-li v usnesení o zahájení trestního stíhání pro trestný čin pojistného podvodu popis okolností naplňujících subjektivní stránku tohoto trestného činu, jde o podstatnou vadu řízení ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. Taková vada je procesní vadou přípravného řízení, která je v řízení před soudem důvodem pro vrácení věci státnímu zástupci k došetření, a to v řízení před odvolacím soudem podle § 260 tr. ř. (č. 31/2006 Sb. rozh. tr.). Proto krajský soud po zrušení napadeného rozsudku vrátil věc státnímu zástupci k došetření. Výrok usnesení o zahájení trestního stíhání mohl v posuzované věci správně znít například tak, že obžalovaní po vzájemné dohodě v úmyslu neoprávněně vylákat pojistné plnění od České pojišťovny a. s., na základě předstírané dopravní nehody oznámili nepravdivě dne 2. 2. 2005 kolem 18.35 hod. Policii ČR, že se stali s osobními motorovými vozidly Nissan Primera, které řídil obžalovaný V. V., a Daewoo Espero, které řídil obžalovaný M. T., účastníky obžalovaným V. V. zaviněné dopravní nehody v katastru obce C., když předtím tato poškozená vozidla na místo nezjištěným způsobem dopravili a naaranžovali do postavení jako po dopravní nehodě, nechali fiktivní dopravní nehodu zadokumentovat Policií ČR a na základě toho pak dne 3. 2. 2005 obžalovaný V. V. uplatnil na pobočce České pojišťovny a. s. v ... nárok na plnění z pojistné smlouvy pro pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a havarijního pojištění tohoto vozidla ze dne 27. 2. 2003, čímž dosáhli vyplacení pojistného plnění ... a způsobili tak České pojišťovně a. s., P., škodu ve výši ..., čímž spáchali trestný čin pojistného podvodu podle § 250a odst. 1 (odst. 3) tr. zák. Otázka výše škody u tohoto trestného činu však zasluhuje samostatné pojednání.

Především je nutno upozornit na rozhodnutí publikované pod č. 29/2003 Sb. rozh. tr., které řeší podobné případy tak, že škodou způsobenou trestným činem pojistného podvodu podle § 250a tr. zák. je částka, která se rovná rozdílu mezi skutečně poskytnutým pojistným plněním a pojistným plněním, které by náleželo, kdyby pachatel neuvedl nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje nebo nezamlčel podstatné údaje při uplatnění nároku na pojistné plnění. Za škodu nelze bez dalšího považovat celou výši poskytnutého pojistného plnění, je-li zřejmé, že k pojistné události došlo a že nárok na pojistné plnění vznikl, byť v nižší částce, než jakou pachatel vylákal. Samotné zjištění, že pachatel uvedl nepravdivé údaje o době, místě a průběhu pojistné události, ještě nemusí znamenat, že k pojistné události nedošlo a že pojistné plnění bylo v celém rozsahu neoprávněné. Záleží pak na konkrétních zjištěních, když odlišný způsob vzniku škody nemusí nezbytně znamenat, že by pojišťovna vůbec neposkytla pojistné plnění na náhradu škody. Existuje určitý okruh důvodů, z nichž pojišťovna může v rámci náhrady škody, která skutečně vznikla, plnění z pojistné smlouvy přiměřeně snížit. Vzhledem k tomu, že pojistná smlouva byla v daném případě uzavřena před 1. lednem 2005, kdy nabyl účinnosti zák. č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů (podle jehož ustanovení § 24 odst. 1 písm. b) může pojistitel plnění z pojistné smlouvy odmítnout, jestliže oprávněná osoba uvede při uplatňování práva na plnění z pojištění vědomě nepravdivé nebo hrubě zkreslené údaje týkající se rozsahu pojistné události nebo podstatné údaje týkající se této události zamlčí), řídí se podle § 72 odst. 1 tohoto zákona právní vztahy vzniklé z této pojistné smlouvy

příslušnými ustanoveními části osmé hlavy patnácté občanského zákoníku (§ 788 a násl.). Ve smyslu této zákonné úpravy je důsledkem porušení povinnosti spočívající v pravdivém vysvětlení o vzniku pojistné události a rozsahu jejích následků oprávnění pojistitele plnění z pojistné smlouvy snížit podle toho, jaký vliv mělo toto porušení na rozsah jeho povinnosti plnit, a to za předpokladu, že vědomé porušení uvedené povinnosti mělo podstatný vliv na zvětšení rozsahu následků pojistné události (§ 799 odst. 2, 3 obč. zák.). Pachatel trestného činu pojistného podvodu podle § 250a odst. 1 tr. zák. může svým jednáním spočívajícím v uvedení nepravdivých údajů při uplatňování nároku na plnění z pojistné smlouvy dosáhnout toho, že pojišťovna poskytne pojistné plnění v celém rozsahu, ačkoli ve skutečnosti tu je důvod k jeho přiměřenému snížení. Škodou způsobenou trestným činem je pak částka, která se rovná příslušnému rozdílu, jak výše uvedeno. Otázkou konkrétního zjištění výše škody v takových případech se soudy v publikovaných rozhodnutích zpravidla obecně nezabývají, neboť vždy bude záležet na skutkovém i právním posouzení konkrétního případu. V rozhodnutí ze dne 14. 6. 2006, sp. zn. [8 Tdo 664/2006](#), Nejvyšší soud například konstatuje, že spolehlivé vyřešení uvedené otázky se nejspíše neobejde bez znaleckého posudku z oboru pojišťovnictví. Taková možnost přichází v úvahu i ve zde posuzovaném případě. Na místě bude zřejmě fyzické ohledání poškozených vozidel, pokud bude ještě možné. Bližší pozornosti zasluhuje také například vyjádření znalce Ing. P. Š., že brzdový kotouč pravého předního kola vozidla Nissan je pokryt i na svém vnějším boku korozí, což svědčí o tom, že toto vozidlo v průběhu jízdy nebrzdilo, nebo nepřijelo na místo údajné dopravní nehody vlastní motorickou silou. Otázce stáří poškození vozidel však dosud pozornost věnována nebyla. Důkazní situace však bude záviset i na dalším průběhu řízení, například na obsahu výpovědí obžalovaných a na způsobu jejich obhajoby, kterou uplatní poté, co jim bude zákonným způsobem sděleno obvinění a jim tak bude známo, proti jakému obvinění se mají bránit. Pro právní posouzení věci bude namísto také vyžádat Všeobecné pojistné podmínky České pojišťovny a. s. i vyjádření pojišťovny k tomuto konkrétnímu případu k otázce podmínek snížení plnění z pojistné smlouvy a rozsahu, v jakém by k němu mohlo dojít.

Z těchto důvodů krajský soud z podnětu odvolání obou obžalovaných napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. pro podstatnou procesní vadu spočívající v chybném usnesení o zahájení trestního stíhání a tím porušení práva obžalovaných na spravedlivý proces v celém rozsahu zrušil a podle § 260 tr. ř. vrátil věc státnímu zástupci k došetření, když v řízení před soudem nelze pro tuto procesní vadu pokračovat.